

den Maade blev man ved, indtil Kassen var fuld, og dør laa Fisken levende mellem Is. Paa den Maade skulde den forsendes. Om Fisken dør lidt hurtigere, fordi den ligger i Is eller ej, ved jeg ikke, men hvorfor kommer Isen i? Ikke for at bevare Fisken levende, nej, simpelthen for at forhindre, hvis den dør, at der skal gaa Gæring i den og den derved blive ubrugelig. Er det det, man kalder human Behandling af Dyr? Jeg synes, at det er et groft Misbrug, og saadant Misbrug kunde egentlig gerne have været strafbart efter den Straffelov, vi har. Fisken bør absolut dræbes, saa snart den bringes ud af sit Element. Jeg ved, at de store engelske Trawlere ikke er indrettede paa at bevare Fisken levende. Nej, saa snart Trawlen bliver hævet og Fisken kommer op paa Dækket, bliver den slagtet og pakket i Kasser, og det er en Selvfølge, at en slagtet Fisk er ganske anderledes holdbar, idet Blodet kommer ud af den, end den Fisk, som dør i Krampetrækninger, fordi den ikke kan aande paa naturlig Maade. Publikum vil ogsaa faa bedre Fisk, hvis det bliver befaleet, at al Fisk skal slagtes, saa snart den er fanget, og ikke maa komme i Handelen som levende. Det er, synes jeg, en af de store Mangler ved dette Lovforslag, som ellers vil vise Humanitet og Følsomhed overfor Dyrene, at det tillader, at saadan noget som det, jeg her har nævnet, fremdeles bliver ved at bestaa.

Saa er der § 6. Den giver jo Ministeren en overordentlig stor Myndighed, men jeg tror nu, at han allerede har en hel Del af denne Myndighed. Derimod er der et Punkt, jeg vil dvæle ved, og det er Slagtningen. I det andet Ting er det blevet udtalt, at Slagtning af større Husdyr absolut skulde foregaa ved Hjælp af en Patron, idet man derved skulde forkorte Dyrets Lidelser med Sekunder. Men en Patron kan jo ogsaa svigte. Det ser vi i denne Krig. Der staar ofte omtalt, at her eller dør er der en Bombe faldet ned, som har glemt at eksplodere, saaledes kan ogsaa en Patron have en Fejl, og saa forkortes Dyrets Lidelser ingenlunde ved en saadan Slagtemaade. Jeg tror ikke, at den ene Slagtemaade absolut kan kaldes mere human end den anden. Det gælder om, at Slagtningen bliver udført paa den sikreste og bedste Maade. Ja, der er jo nogle, der paastaar, at Forblødning er den mindst smertefulde Dødsmaade. Derfor har Jøderne den Bestemmelse, at Dyret skal dræbes ved at faa Pulsaaren skaaret over. Det skal ikke hugges eller stikkes,

men skæres, Forblødning skal finde Sted. Man kan være i Tvivl om, hvilken Dødsmaade der er den nemmeste. Vi ser jo, at Seneca, som selv fik Lov at vælge sin Dødsmaade, valgte at forbløde sig. Naar man skærer Halspulsaaeren over paa Dyret, hvad er det saa andet end, at der sker en Forblødning? Jeg tror ikke, at den højtærede Minister vil gavne Dyreverdenen meget ved at komme med andre Regler for Slagtemaaden end dem, vi har i dette Øjeblik.

Ja, det er de faa Indvendinger, jeg har at gøre mod Lovforslaget. Jeg antager, at det bliver henvist til et Udvalg — jeg ved det rigtignok ikke —, og saa vil jeg haabe, at Udvalget vil tage Hensyn til de Betragtninger, jeg her har fremsat for Fiskenes Vedkommende, og træffe nogle Bestemmelser, som bedre sikrer en human Behandling af Fiskene end de, der findes i dette Lovforslag.

Vejstrup: Efter de udførlige saglige og sagkyndige Udtalelser, vi har hørt af de ærede Medlemmer, som hidtil har haft Ordet, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem, som først havde Ordet, det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage), henviste til, at et Mindretal i den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning udtaler, at forsætlig Mishandling eller Vanrøgt af Dyr her i Landet kun rent undtagelsesvis finder Sted. Det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, at den danske Befolkning i al Almindelighed er human tænkende, ikke alene overfor Medmennesker, men overfor Medskabninger i det hele taget, og at det kun er rent undtagelsesvis, Mishandling af Dyr finder Sted. Men selv om det nu er saa, maa man i nogen Grad lovgive for Undtagelserne. Det gælder vel for Resten ikke alene i dette, men i mange andre Forhold, at det er Undtagelserne, som i nogen Grad bestemmer Lovgivningen.

Det forekommer mig da, at Formaålet med en saadan Lovgivning maatte være et dobbelt: for det første i højere Grad end hidtil at sikre Dyr mod Mishandling, men dernæst ogsaa i nogen Grad at virke opdragende paa Mennesker. Man kunde maaske finde, at det lyder lidt paradoksalt at paastaa, at man skal vedtage en Dyrebeskyttelseslov for at opdrage Mennesker, men ikke desmindre tror jeg, at hvis man vedtager et Lovforslag som det foreliggende, vil det virke i nogen Grad opdragende. Jeg støtter min Opfattelse paa